

مصاحبه‌شونده: سهیلا یغمایی

پاسخ کتبی داده‌اند

تاریخ:

دانشکده: مهندسی شیمی و نفت

سال ورود: ۱۳۶۶

خلاصه‌ای از سوابق علمی و اجرایی خود را بفرمایید.

من در سال ۱۳۶۶ پس از دریافت مدرک کارشناسی ارشد به عنوان مربی (عضو هیأت علمی) استخدام شدم. در سال ۱۳۷۳ با استفاده از مأموریت تحصیلی مشغول به تحصیل در دوره دکتری شده و مدرک دکترای خود را در آبان ماه ۱۳۷۸ دریافت نمودم و از آن پس به عنوان استادیار مجدداً فعالیت خود را در دانشکده مهندسی شیمی و نفت آغاز نمودم. در اردیبهشت سال ۱۳۸۴ رتبه علمی‌ام به دانشیاری ارتقاء یافت و الآن هم مدت چهار سال است که به عنوان معاون دانشجویی دانشکده مهندسی شیمی و نفت دارای پست اجرایی می‌باشم.

چه سالی وارد دانشگاه شدید؟

من در سال ۱۳۵۵ پس از دریافت دیپلم از دبیرستان به عنوان دانشجوی دوره کارشناسی وارد دانشگاه شدم.

امکانات فیزیکی و اساتید در آن موقع چگونه بود؟

در سال ۱۳۵۵ دانشکده مهندسی شیمی و نفت یک دانشکده کوچک بود که فقط در دوره کارشناسی و آن هم به تعداد حداکثر ۷۰ دانشجو در سال می‌پذیرفت. در آن زمان دوره تحصیلات تکمیلی کاملاً غیرفعال بود و دانشکده در یک سوله کوچک که هم‌اکنون انبار جلوی دانشکده مهندسی شیمی و نفت می‌باشد قرار داشت و کل فضای آن سوله شامل آزمایشگاه عملیات واحد، چند اتاق برای استادان و دفتر بود.

امکانات فیزیکی نیز محدود به دوره کارشناسی بود. به علت کمبود اتاق، اتاق بسیاری از استادان دانشکده و حتی بعضی از آزمایشگاه‌ها در سایر دانشکده‌ها از جمله دانشکده مهندسی مکانیک بود. مسأله پراکندگی دانشکده مشکلات زیادی را برای دانشجویان و استادان به وجود می‌آورد که خوشبختانه با ساخت ساختمان اصلی (فعلی) دانشکده بسیار منسجم گردیده است و فعالیت‌ها در دوره‌های تکمیلی که در آن زمان به علت محدودیت فضا و امکانات فیزیکی با مشکلات زیادی مواجه بود الآن به سهولت انجام می‌پذیرد.

خاطرات خود را از اساتید، کادر اجرایی و مدیریت دانشگاه بیان فرمایید.

با توجه به آن که من در سه دوره کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری دانشجوی این دانشگاه بودم و پس از آن نیز به عنوان عضو هیأت علمی مشغول به کار شدم، خاطرات بسیاری از این محیط دارم. جالب‌ترین خاطره من مربوط به سال ۱۳۶۳ می‌شود که پس از فارغ‌التحصیلی در دوره کارشناسی مشغول آمادگی برای امتحان کارشناسی ارشد بودم، یکی از روزهای شهریور به دانشگاه آمدم؛ آقای دکتر داریوش باستانی که در آن زمان مهندس بودند و به عنوان عضو هیأت علمی معاون آموزشی دانشکده بودند، به من برخوردند و گفتند آیا مشغول به کار شده‌ای؟ من در جواب گفتم چون در حال آمادگی برای امتحان ارشد هستم که ماه دیگر برگزار می‌شود، لذا دنبال کار نیستم. ایشان بلافاصله کلیدی را از جیب خود درآوردند و به من گفتند: این کلید آزمایشگاه کنترل پروسس است، اول مهر کسی را برای اداره آزمایشگاه نداریم (خود ایشان عازم خارج از کشور برای ادامه تحصیل بودند) کلید را بگیر و خودت را آماده کن تا آزمایشگاه را برای دانشجویان کارشناسی ارایه دهی. گرفتن همان کلید در آن روز آینده کاری‌ام را رقم زد و موجب شد که تا امروز در خدمت دانشگاه باشم.

دانشجویان شاخص علمی، فرهنگی و سیاسی را نام برده و خاطرات خود را از جریان‌های سیاسی آن روز بفرمایید. نحوه فعالیت تشکلهای سیاسی و دانشجویی را بفرمایید. در صورت فعالیت خودتان از خاطرات خود نیز بیان فرمایید.

در زمان ورودم به دانشگاه در سال ۱۳۵۵ فعالیت دانشجویان صرفاً به طور عمدۀ فعالیت‌های سیاسی بیشتر به صورت گروه و حزب بود. به خصوص بعد از انقلاب در سال ۱۳۵۷ گروه‌های سیاسی به طور ناهماهنگی در دانشگاه رو به افزایش بوده، هر روز شاهد درگیری‌های مختلفی بودیم که موجب به هم خوردن جو علمی دانشگاه می‌شد. به همین دلیل من هیچ‌گونه علاقه‌ای به فعالیت غیرعلمی دانشجویی نداشته و حتی گروه‌های فوق‌برنامه دانشگاه نظیر گروه‌های ورزشی، کوه، اسکی، موسیقی و تئاتر نیز در دست گروه‌های سیاسی بود. سیاسی شدن اینگونه فعالیت‌ها موجب شده بود تا دانشجویان خاصی جذب آن‌ها شوند.

نقش این دانشگاه در قبل از انقلاب بر فضای سیاسی و اجتماعی جامعه و نهضت اسلامی را بفرمایید.

دانشگاه صنعتی شریف یکی از پیشتازان مبارزه با رژیم طاغوت بود که مبارزه اساتید در سال ۱۳۵۷ برای جلوگیری از انتقال دانشگاه به اصفهان سرفصلی برای مبارزه این دانشگاه باز کرد. این خود نشان از عزم راسخ اساتید و دانشجویان این دانشگاه جهت حفظ موجودیت خود بود و مسلماً در جو جامعه آن روزگار نیز بسیار تأثیر گذاشت.

از فعالیت گروه‌های ورزشی، فوق‌برنامه و هنری خاطرات خود را بیان فرمایید.

هم‌اکنون دانشکده مهندسی شیمی و نفت یکی از فعال‌ترین دانشکده‌ها در زمینه فعالیت‌های فوق‌برنامه می‌باشد و من در طی چهار سال گذشته به عنوان معاون دانشجویی شاهد فعالیت دانشجویان در این زمینه می‌باشم. برگزاری چهارمین همایش دانشجویی مهندسی شیمی هم‌زمان با دومین همایش دانشجویی مهندسی نفت در مهرماه ۱۳۸۲ در دانشکده ما نقطه عطف اینگونه فعالیت‌ها می‌باشد. برگزاری و مدیریت این همایش همگی به عهده دانشجویان بود که بدون هیچ‌گونه چشم‌داشت مالی با کار طاقت‌فرسا و شبانه‌روزی خود آن را به نحو احسن انجام دادند و بنا به نظر بسیاری از شرکت‌کنندگان این همایش در سطح بالاتری از همایش‌های ملی برگزار گردید. موفقیت دانشجویان در برگزاری این همایش یکی از بهترین خاطرات من می‌باشد. از جمله خاطرات دیگر مربوط به جشن روز معلم در ۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۳ می‌باشد که در این روز به

مناسبت بازنشستگی آقای مهندس آقاجان (قدیمی‌ترین استاد دانشکده)، مراسم تقدیر از ایشان با حضور خانواده و تنی چند از هم‌دوره‌ای‌های ایشان توسط شورای صنفی دانشجویان برگزار گردید؛ جلسه بسیار با شکوه بود و دانشجویان با برگزاری چنین مراسمی نشان دادند که قدر استادان خود را می‌دانند و باعث دلگرمی آن‌ها گردید.

چه عواملی از ابتدای تأسیس تا کنون باعث ماندگاری و پیشتازی علمی این دانشگاه در عرصه جامعه گردید؟

مدیریت صحیح، دقت در انتخاب استاد، پذیرش دانشجویان با استعداد، به وجود آوردن انگیزه پژوهش در استادان، توسعه تحصیلات تکمیلی و اهمیت به پژوهش از مهم‌ترین عوامل پیشتازی علمی این دانشگاه می‌باشد.

تأثیر این دانشگاه در نظام مدیریتی، آموزشی و صنعتی کشور را بفرمایید.

آموزش و فارغ‌التحصیل نمودن افراد توانا که تعداد آن‌ها در نظام مدیریتی، آموزشی و صنعتی کاملاً مشهود است مسلماً تأثیر خود را کاملاً آشکار می‌نماید. هم‌اکنون اعضاء هیأت علمی بسیاری از دانشگاه‌های تازه تأسیس از فارغ‌التحصیلان این دانشگاه می‌باشند که وظیفه سنگین توسعه دانشگاه‌های کوچک‌تر را به عهده دارند. از طرفی بسیاری از صنایع کشور توسط فارغ‌التحصیلان این دانشگاه اداره می‌شود که موفقیت آن‌ها موجب افزایش تقاضای استخدام فارغ‌التحصیلان دانشگاه صنعتی شریف از طرف صنعت گردیده است و هم‌اکنون شریفی بودن یک امتیاز مثبت جهت استخدام در صنعت محسوب می‌شود.

ارتباط جنابعالی با دانشگاه و هم‌دوره‌ای‌هایتان چگونه است؟

به دلیل این که هم‌اکنون به عنوان عضو هیأت علمی مشغول به کار در دانشگاه می‌باشم رابطه بسیار نزدیک با دانشگاه داشته و با شرکت در جلسات مربوط به فارغ‌التحصیلان ارتباط خوبی نیز با آن‌ها برقرار می‌کنم. در ضمن ما جلسات دوره‌ای با برخی از هم‌دوره‌های خود داریم که هر از گاهی از احوال هم با خبر می‌شویم،

ولی بهترین ارتباط همان جلسات کمیته فارغ التحصیلان می باشد که در سطح وسیعی افراد را به هم نزدیک می کند.